

Punktumer i den beftaaende ftore Organifationslov i Stykker. Og det ftulde være en gjældende Lov! Alftaa jeg forudsætter, at Minifterens Tilftutning til den forventede Beftræbelfe fra det ærede Udvalgs Side er meget vel begrundet, og at vi maa ftjønne paa, at dette ftore, ifke ubetydelige Arbeide i hvert Fald bliver udført, og da vil jeg ganfte give den ærede Indenrigsminister Ret i, at man maa dog forvente, — og naar han har fagt det for fit Bedkommende, vil Folkethinget ogftaa fige, at det forventer, at den høitæredede Formand til den Tid vil give en ordentlig Frist mellem Indftillingernes Fremkomft og Lovforftagets 3die Behandling, ligefom det vilde være meget rigtigt, om de vedtagne Vædringer bleve trykte med ftærret Skrift, eller det paa anden ftynlig Maade blev tilftjendegivet, hvad der ftulde indføres. Og selv om det ifke kunde ftaa med ftarpe Klammer, hvad der ftulde tages ud, ftaa burde det dog ftaa i en Slags Tillægsbetænkning. Sagen er ifke uvigtig, den har endogftaa en ganfte færegen Betydning, for at ifke de tomme Vænfte, vi her i Reglen forhandle for, ftulde komme til at modtage et Lovforftag, fom Publikum, Befolkningen, fiden i høi Grad vilde fortryde.

Det, jeg ellers med Henftyn til Vædringsforftagene færlig ønfte Ordet for, og hvorfør jeg ifke har nogen færlig Tal at hde Udvalget, er Vædringsforftagene Nr. 1, 2 og 3. Jeg maa uegtelig meget beklage — ja det Udtryk pleier jeg forreften ifke at holde af, men nu har jeg fagt det — at Udvalget har tiltraadt Minifterens Vædringsforftag Nr. 1, og paa nær Nr. 3 tiltraadt Vædringsforftag Nr. 2. Det er et meget farligt Princip, Minifteren ftiller op der under Nr. 1, et Forftag, der opfordrer til Angiveri af Alle og Enhver. Væs § 25 i Postloven! Der ville De fe Folk faae Betaling for at være Angivere, hvor der kan idømmes Bøder for Forfejfen. Det er Noget, der ifke kan overholdes uden det utaaaleligfte Postftpioneri paa Privatlivets Omraade. Men at fæftætte Straf for en Forbrydelfe, der efter almindelige Begreber dog aldrig kan kaldes Forbrydelfe, og fom ifke kan opdages, undtagen enten ved Angiveri i flet Henftigt — f. Ex. enten den at tjene Penge eller bringe en Mand i Forlegenhed — eller ved Postftpioneri, forekommer mig at være aldeles utilbørligt, selv om Statskaffen derved haaber at kunne berige Postvæfenets Bndget med nogle Dre eller nogle Krouer eller høift med nogle Tusinde Kroner om Aaret. Desuden er der i den Affættelfe noget virkelig aldeles Meningsløft, forekommer det mig. En reifende Fader eller Moder kunne ifke,

om de finde Fornøielfe deri, ftrive til hver af deres Døttre derhjemme et lille luftet Brev og lægge det ind i en Konvolut — og Bedkommende veed dog maaftte fun den ene Datters Adresse —; dette er forbudt under Bøder. Det her Foreslaaede er en gammel Beftemmelfe, fom vi meget godt ftjende, thi den ftaar i Forftag til Postlov af 1870—71, i det Væfentlige faaledes, dog mindre ftarp end her; thi der ftod der, at man kunde lægge flere Breve ind i ftamme Konvolut, naar der udenpaa fattedes Frimærker for ftaa mange Breve, der var inden i, men det ftaar der ifke her, alftaa meget ftjærpet. Det kan medføre overordentlige Vanfteligheder, naar man f. Ex. til en Mand i Postdiftriktet eller en Mand, der er fraværende, og hvis Adresse man ifke ftjender, ifke kan fende et luftet Brev inden i en Konvolut, fom man fender til en Mand, man ftjender, og bede ham beførge det. — Ja, nu tale vi ifke om Ublandet, men om Indlandet, ftjøndt naar vi komme indenfor Postomraadet, gjælder det vel ogftaa her, at naar der kommer et Brev til en danft Mand fra Ublandet, er han under Kontrol. — Alftaa, man kan ifke ftrive f. Ex. til en Mand et Sted i Sylland eller fra Sylland til en Mand i Kjøbenhavn — hans Adresse har man maaftte ifke, og man har ifke Veififeren ved Haanden, eller han er flyttet — og fende Brevet til ham i en luftet Konvolut og lægge det inden i et Brev til en anden Mand, hvis Adresse man ifke ftjender, med Anmodning om at beførge det videre. Det kan man ifke efter Minifterens Forftag. Vi kunne jo gaa meget videre. Tænk Dem: En Principal ligger i Ordrup eller videre fort; hans Breve komme her ind til Kontoret i Kjøbenhavn, hans Brofturift underføger dem, læfer dem og gjør ftne Bemærkninger ved dem, men han kan ifke fende dem i en luftet Konvolut ud til Manden, der atter fender dem tilbage med Paaftegning, men han ftal lægge dem ind hvert i ftin Konvolut; thi Vædringsforftaget Nr. 3 figer udtrykkelig, at der fun maa lægges et aabent Brev i en Pakke. I 1870—71 var der, fom fagt, foreslaaet en lignende Beftemmelfe, men meget, meget mildere, thi da kunde det lade fig gjøre, fom her er forbudt. Men Landftthingsudvalget — jeg lægger Vægt paa, at det er Landftthingsudvalget, med en forhenværende Indenrigsminister til Ordfører — figer, at det var Beftemmelfer, der kunde give Anledning til Angivelfe i flet Henftigt, og at det var jo i Grunden Postvæfenet ubedkommende, fordi Paaftiftens hdre Form og Vægten var det, der havde Betydning for den postalftte Behandling. Og jeg mindes meget godt, at ethvert Forftog